

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/115/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010373
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3820010373.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému F. C., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom L. V., pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona a iné, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 3. decembra 2020 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v neprospech obžalovaného podané proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 23. septembra 2020, sp. zn. 2T/67/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 23. septembra 2020, sp. zn. 2T/67/2020, bol obžalovaný F. C. uznaný za vinného zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 03.04.2020 v čase asi o 19.20 hod. v okrese X. v obci L. V., na Z. A. O., pred rodinným domom so súpisným číslom XXX/XX pred bráničkou sa vyhrážal sa vlastníkovi tohto rodinného domu a pozemku patriacemu k tomuto rodinnému domu L. I. , nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol v tom čase na terase tohto rodinného domu tým spôsobom, že mu raz povedal "Hybaj von, teba musím zabiť" a pritom aj vulgárne nadával svedkyňi udalosti F. Q., ktorá bola s poškodeným na tomto balkóne, pričom po uvedenej vyhrážke šiel poškodený L. I. s F. Q. do domu a približne po desiatich minútach vyšli opäť von zapáliť si cigaretu, pričom obžalovaný sa v čase o 19.45 hodine opäť vrátil k bráne pred uvedený rodinný dom, v ruke už držal biely drevený hranol asi 1 meter dlhý a znovu sa poškodenému L. I. vyhrážal so slovami "Hybaj von, teba musím zabiť" a aby išiel von pred bránu a že keď príde pred bránou, že ho zabije, pričom slová, že ho zabije mu povedal asi trikrát a po týchto vyhrážkach poškodený L. I. s F. Q. znovu išli do domu a pozerali sa na obžalovaného z okna izby, kde obžalovaný držal v ruke uvedený biely drevený hranol a znovu sa vyhrážal poškodenému L. I. zabitím tým spôsobom, že mu trikrát povedal, že ho musí zabiť, pričom po týchto vyhrážkach odišiel poškodený L. I. s F. Q. od okna v spálni do kuchyne zavolať políciu a vtedy obžalovaný hodil biely drevený hranol do okna na spálni v dôsledku čoho rozbil sklenú výplň okna o rozmeroch 38 cm x 130 cm a následne neoprávnene vnikol na oplotený pozemok prináležiaci k rodinnému domu č. XXX/XX patriaci poškodenému L. I. a to tak, že preskočil kovový plot predzáhradky o výške približne 140 cm, vošiel do predzáhradky, odkiaľ vzal biely drevený hranol a opäť cez plot z miesta činu odišiel, pričom poškodenému L. I. nespôsobil žiadne zranenie, avšak konanie obžalovaného u neho vzbudilo obavu o život a zdravie a spôsobil škodu na rozbitom okne vo výške 32 Eur.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný F. C. odsúdený podľa § 194 ods. 3, § 51 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody s probačným dohľadom vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého mu okresný súd podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu 3 (tri) roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd tiež uložil obžalovanému F. C. trest prepadnutia veci a to 1 ks dosky - časť rámu okna, ktorá sa nachádza v úschove na Okresnom súde v Prievidzi pod poradovým číslom 16/20 zo dňa 5.8.2020, pričom podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil obžalovanému aj ochranné ambulantné protialkoholické liečenie a podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii, alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa uložil obžalovanému F. C. tiež povinnosť uhradiť poškodenému L. I., nar. XX.X.XXXX, bytom L. V., Z. A. O. XXX/XX, škodu vo výške 32 euro.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť len vo výroku o treste, pretože ho ihneď po vyhlásení, teda v zákonnej 15 dňovej lehote, včas podaným odvolaním napadol prokurátor v neprospech obžalovaného len pre nesprávnosť tohto výroku.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu z dôvodu, že s uloženým podmienčným trestom nesúhlasí, nakoľko vzhľadom na závažnosť spáchania skutku, ako aj následok, ktorý vznikol u poškodeného, ho považuje za príliš mierny. Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery i možnosť jeho nápravy. Treba uviesť, že pokiaľ sa jedná o obžalovaného je pravdou, že urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že uznáva vinu za skutok uvedený v obžalobe, v ktorom sa vidí zo zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona. Na druhej strane treba uviesť, že sa jedná o obžalovaného, ktorý požíva alkoholické nápoje v nadmernom množstve, čo bolo potvrdené aj znalcom z odboru zdravotníctva, ktorý navrhol obžalovanému uložiť protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že doposiaľ bol trikrát postihnutý za priestupok. Naposledy v roku 2019 za vedenie bicykla pod vplyvom alkoholu. To znamená, že keď je obžalovaný pod vplyvom alkoholu, je agresívnej povahy a dopúšťa sa trestnej činnosti, čo bolo aj v tomto prípade. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam, závažnosti trestného činu a spôsobu, akým spáchal obvinený trestnú činnosť, pričom tejto trestnej činnosti sa dopustil pod vplyvom alkoholu a už aj v predchádzajúcom období bol postihnutý za priestupky, ktorých sa dopustil pod vplyvom alkoholu a na generálnu prevenciu, je tu dôvodná obava, že obvinený pokiaľ bude na slobode, bude i naďalej požívať alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Zvlášť treba uviesť, že obžalovaný je bez pracovného pomeru a má uvedené trvalé bydlisko obec L. V.. Čiže žije túlavým spôsobom života a stretáva sa s osobami, ktoré nepoživajú dobrú povesť a vzhľadom na výpoveď poškodeného, ktorý má dôvodnú obavu o svoj život, nakoľko pozná osobu obžalovaného, samosudca pri ukladaní trestu nepostupoval v súlade s hore citovaným ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona. Obžalovanému mal byť uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, § 321 písm. d), e) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/67/2020 zo dňa 23.09.2020 čo do výroku o treste a uložil obžalovanému podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. 1) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby a pre výkon trestu ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 2. novembra 2020, vykonal dňa 3. decembra 2020 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal

zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorom napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmavať, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému F. C., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom.

Úhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému F. C. podľa § 194 ods. 3, § 51 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona s probačným dohľadom vo výmere 3 roky, výkon ktorého bol obžalovanému za podmienok uvedených v § 51 ods. 2 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu 3 rokov, spolu aj s uloženým trestom prepadnutia veci podľa § 60 ods.1 písm.a) Tr.zák. a to 1 ks dosky - časť rámu okna, ktorá sa nachádza v úschove na Okresnom súde v Prievidzi pod poradovým číslom 16/20 zo dňa 5. 8. 2020, pričom podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát a aj so súčasne, vecne správne a zákonne uloženým ochranným ambulantným protialkoholickým liečením podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a tiež uloženou povinnosťou podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii, alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve, je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k podmienčnému trestu odňatia slobody s probačným dohľadom uloženému obžalovanému F. C. považuje za potrebné uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane života, zdravia i majetku a to aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1, 3 Tr. zák. zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Trest má pritom postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V posudzovanej veci sa okresný súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného F. C.. Obžalovaný sa už v prípravnom konaní priznal k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu a navyše svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. U obžalovaného bola teda správne zistená poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestnej činnosti a trestný čin úprimne oľutoval). Rovnako správne bola u neho zistená aj jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm.h/ Tr.zák. (spáchal viac trestných činov).

Najmä od 1. januára 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr.por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní "prevziať" výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Primárne tým uľahčuje najmä

činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. V súlade s týmto názorom sú aj právne názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, sp. zn. 4 Tdo 63/2016, na obsah odôvodnenia ktorého uznesenia tento senát týmto poukazuje. Obžalovaný F. C. tým, že pred súdom urobil vyhlásenie o vine, teda podstatne uľahčil dokazovanie jeho trestnej činnosti, preto podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaného bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež zohľadniť, najmä keď z hľadiska osoby u obžalovaného ide o páchatela, ktorý nie je závažnejšie kriminálne narušený. Odvolacie námietky prokurátora v uvedenom smere považoval preto odvolací súd za nedôvodné a neakceptoval ich.

Okresný súd pri určení druhu trestu a spôsobe jeho výkonu vzal správne do úvahy nielen konkrétne okolnosti prípadu, zistenú pohľadujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestnej činnosti a trestný čin úprimne oľutoval), priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm.h/ Tr.zák. (spáchal viac trestných činov), spôsob konania obžalovaného, ale aj konkrétny postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a čo najmenší vplyv trestu na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Vzhľadom na všetky okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku vyvodil preto vecne správny záver, že prokurátorom navrhovaný nepodmienečný trest odňatia slobody by bol neprimerane prísny, minul by sa prevýchovným účinkom, prevažovala by len represívna stránka trestu a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest odňatia slobody s probačným dohľadom vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 rokov spolu aj s uloženou povinnosťou, trestom prepadnutia vecí a aj uloženým ochranným ambulantným protialkoholickým liečením. Trest odňatia slobody v rozsahu uloženom obžalovanému okresným súdom zodpovedá totiž zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odradzuje ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody, ani na zmenu spôsobu jeho výkonu v neprospech obžalovaného, preto v tomto smere nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné a neakceptoval ich.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.